

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715207414
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715207414.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky P. M., bytom J., časť J. XXX, v konaní zastúpenej JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, so sídlom Považská Bystrica, Tatranská 300/8 proti odporcovi P. M., bytom J., časť J. XXX, v konaní zastúpenému JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 11 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom A. M., nar. X.XX.XXXX a F. M., nar. XX.X.XXXX, obe v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/96/2015-77 zo dňa 09. decembra 2015, v senáte jednohlasne, takto

roz h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov P. M., rod. M. a P. M., maloleté deti M. a to A., nar. X.XX.XXXX a F., nar. XX.X.XXXX zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti vychovávať, zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach, otcovi uložil povinnosť prispievať výživným na maloletú A. po 150,- eur mesačne a na maloletého Patrika po 130,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých. P. upravil styk otca s maloletými deťmi a to tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletými deťmi A. a F. : každý nepárny víkend od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 23. do 26. 12., počas Silvestra a Nového roku každý párný rok od 30.12. od 16.00 hod. do 1.1.v tom ktorom roku do 16.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od veľkonočnej nedele od 18.00 hod. do veľkonočného pondelka do 18.00 hod., každý párný rok počas veľkonočných sviatkov od veľkonočnej soboty od 18.00 hod. do veľkonočnej nedele do 18.00 hod., počas jarých prázdnin každý nepárny rok od nedele od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 16.00 hod., počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne počnúc prvou nedeľou od 10.00 hod. s tým, že deti vráti po dvoch týždňoch v nedeľu o 15.00 hod. a prvé dva augustové týždne, počnúc prvou nedeľou od 10.00 hod. s tým, že deti vráti po dvoch týždňoch v nedeľu o 15.00 hod. Nakoniec súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 18, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1, 2 a 4, § 62 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi ako manželmi sú hlboko a trvalo rozvrátené a najmä navrhovateľka nemá záujem o obnovení spoluzitia. Uviedla, že nevidí možnosť, aby svoj postoj k manželstvu prehodnotila, nakoľko správaním sa zo strany odporcu u nej vznikla neprekonateľná prekážka, kvôli ktorej nie je ochotná nadviazať opätovne riadne manželské spoluzitie. Poukázala najmä na to, že odporca bol značne žiarlivý, nevedeli sa dohodnúť na finančných prostriedkoch, v podstate sa nevedeli dohodnúť na ničom, čo viedlo k tomu, že rok spolu intímne nežijú. Odporca v podstate potvrdil, že je pravdou, že rok spolu nežijú, uviedol však, že sú to prekážky, ktoré sa dajú odstrániť v prípade, že by navrhovateľka chcela. Taktiež však potvrdil, že bol žiarlivý, ale bola to navrhovateľka, ktorá svojim správaním takýto stav navodila. Na základe týchto

skutočností súd dospel k záveru, že nie je možné očakávať, že by manželstvo v budúcnosti plnilo svoju funkciu a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že manželstvo rozviedol. Na čas po rozvode súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa riadne o deti stará. Táto skutočnosť bola preukázaná aj vyjadrením opatrovníka. Vzhľadom k tomu, že otec prejavil ako druhý rodič záujem o zverenie detí do striedavej starostlivosti, súd sa zaoberal aj touto otázkou. Deti vypočula psychologička ÚPSVaR, ktorá uviedla, že maloletý Patrik vzhľadom k svojmu veku ešte dobre nerozumie všetkým skutočnostiam, bez akýchkoľvek pochyb má rád aj otca, aj matku. Čo sa týka A., táto jednoznačne odmieta striedavú starostlivosť, vzhľadom k svojmu veku rozumie, čo by striedavá starostlivosť pre ňu znamenala a keďže nie je prínos pre deti, aby boli na čas po rozvode rozdelené, opatrovníčka na základe týchto skutočností doporučila, aby boli deti zverené do starostlivosti matky. Čo sa týka výživného, súd upravil výživné na A. vzhľadom k jej veku po 150,-eur mesačne a na F. menej ako žiadala matka a to po 130,- eur mesačne, pričom sa jedná o sumu, ktorú otec jednoznačne zo svojho príjmu hradíť môže. Súd mal za preukázané, že otec má príjem z prenájmu chaty 600,- eur, má k tomu príjem cca 150,- eur z čiastočného úväzku, ktorý vykonáva u svojich rodičov. Na základe týchto skutočností, vzhľadom k tomu, že v podstate nemá žiadne iné výdaje, čo sa týka bývania, stravovania, čo potvrdila aj matka detí, súd dospel k záveru, že takéto výživné platiť môže. Súd pri úprave výživného bral do úvahy aj tú skutočnosť, že ani matka doposiaľ nemá v podstate navýšené náklady spojené s bývaním, so stravou, nakoľko žijú v rodinnom podniku odporcu, avšak súd si uvedomuje, že v prípade, že sa matka odsťahuje s deťmi, bude mať matka zvýšené náklady minimálne na zabezpečenie bydliska detí. Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené. Čo sa týka styku, matka písomne žiadala upraviť styk tak, ako je uvedené v podstate vo výroku, pričom súd dospel k záveru, že aj sama matka nepoprela, že otec s deťmi má vytvorený dobrý vzťah a naopak. Súd potom dospel k záveru, že takouto úpravou styku bude riadne zabezpečený záujem na tom, aby sa otec mohol s deťmi stretávať a podieľať sa týmto na ich výchove. V súčasnej dobe rodičia spolu žijú v jednom zariadení, avšak v budúcnosti je predpoklad, že matka spolu s deťmi bude bývať mimo bydliska otca. Práve z tohto dôvodu potom sledujúc záujem detí, aby sa na ich výchove podieľal aj ich otec, upravil styk tak, že otec bude môcť byť s deťmi každý nepárny víkend v mesiaci od piatku do nedele, taktiež počas prázdnin, pričom takto upravený styk sleduje, aby v budúcnosti v prípade, že otec bude mať záujem o striedavú starostlivosť a bude spĺňať podmienky, mohol sa zmeniť zo styku na zverenie do striedavej starostlivosti detí. V súčasnej dobe nie sú vytvorené podmienky k tomu, aby súd mohol deti zveriť do striedavej starostlivosti, čo bolo potvrdené aj psychológom ÚPSVaR ako aj opatrovníkom a preto súd deti do striedavej starostlivosti obom rodičom nezveril. Rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 144 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca. Uviedol, že dňa 04.12.2015 bolo jeho právnomu zástupcovi doručené predvolanie na pojednávanie v predmetnej právnej veci na 09.12.2015. Dňa 07.12.2015 doručil jeho právny zástupca konajúcemu súdu prvého stupňa žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním a o tejto kolízii doložil dôkaz. Zároveň požiadal o nový termín pojednávania. Napriek ospravedlneniu právneho zástupcu odporcu a žiadosti o nový termín pojednávania súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol bez prítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu. V predmetnej právnej veci právny zástupca odporcu v každej svojej žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným úkonom požiadal súd prvého stupňa, aby bol o novom termíne vyrozumený buď telefonicky alebo emailom, a to z dôvodu eliminovania ďalšej možnej kolízie termínov. Súd prvého stupňa túto možnosť nikdy nevyužil a pojednávania vo veci vytyčoval bez kontaktovania právneho zástupcu odporcu a vždy v dvojtypných odstupoch od posledného pojednávania. Vzhľadom na uvedený procesný postup súdu prvého stupňa odporca nemal možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a bolo porušené jeho právo na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti. K veci samej odporca uviedol, že mu nie je zrejmé, z čoho súd prvého stupňa vyvodil záver o jeho príjme 600,- eur z prenájmu chaty Alpínka, keď odporca nie je jej vlastníkom a nikdy ju nevlastnil. Ďalej poukázal na skutočnosť, kolízny opatrovník zistil, že maloletý F. má vytvorené pozitívny emocionálne väzby k obom rodičom ako aj k starým rodičom z otcovej strany. Nie je preto zrejmé, prečo majú byť tieto väzby podľa rozhodnutia súdu prvého stupňa eliminované vo vzťahu k otcovi na každý nepárny víkend v mesiaci a počas sviatkov každý nepárny rok. Odporcovi nie je ani zrejmé, z čoho súd prvého stupňa vyvodil záver o ďalšom šetrení kolízneho opatrovníka, z ktorého malo vyplynúť, že maloletý F. vyjadril túžbu žiť so svojou matkou. Maloleté deti boli len na šetrení, ktorého výsledkom bola správa kolízneho opatrovníka zo dňa 14.10.2015 a v nej sa nič takého neuvádza. Odporca tiež rozporuje záver súdu prvého stupňa, že účastníci v súčasnosti žijú v jednom zariadení. Podľa neho s navrhovateľkou žijú stále v spoločnej domácnosti, v jednoizbovom byte nachádzajúcom sa v hoteli

Riviéra. Tento v súčasnosti existujúci stav zodpovedá striedavej starostlivosti oboch rodičov a preto nemožno akceptovať, že otec má právo sa s deťmi stykať len v súdom určenom čase. Nakoniec dal odporca do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že v spoločnej domácnosti rodičov nebola nikdy vykonaná kontrola zo strany kolízneho opatrovníka maloletých detí a preto tento nemôže objektívne hodnotiť vzájomné pomery navrhovateľky a odporcu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľka k odvolaniu odporcu písomne uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa nej sa odporca celé rozvodové konanie snažil predlžovať. Aj prvostupňový súd si všimol účelovosť konania odporcu, keď odporca a jeho právny zástupca nechodili na pojednávania, ktoré súd plánoval tak, aby sa ich oni mohli zúčastniť. Je pritom na samotnom advokátovi ako si dokáže zladíť a skordinovať termíny viacerých pojednávanií prostredníctvom svojich koncipientov alebo kolegov. Podľa ustálenej judikatúry pri kolízii pojednávanií je potrebné preukázať naliehavosť druhej veci a nemožnosť využitia inej formy právnej pomoci - napríklad substitúcie, resp. poverenia advokátskeho koncipienta. Súd prvého stupňa v predmetnej právnej veci musel konať bez prietahov, pretože tu ide o záujmy maloletých detí. To, že rozhodol bez prítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu nič neovplyvňuje. Odporca bol v konaní vypočutý a bol viackrát upozornený na konania súdnych pojednávanií, ktorých sa niekoľkokrát nezúčastnil. Dôvody neprítomnosti, ktoré uvádzal sa pritom podľa navrhovateľky nezakladali na pravde. Postupom súdu prvého stupňa tak podľa navrhovateľky neboli porušené práva odporcu. Okrem toho mal odporca možnosť sa k vykonávanému dokazovaniu vyjadriť. Súd prvého stupňa všetky listinné dôkazy, ktoré boli v konaní produkované zasielal odporcovi a odporca sa zúčastnil aj pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletými deťmi. Navrhovateľka poukázal aj na to, že maloletý F. povedal, že chce bývať u matky na prvom a jedinom sedení u psychologičky kolízneho opatrovníka. Žiadne ďalšie sedenie sa nekonalo. Pokiaľ ide o príjmy z prenájmu chaty Alpínka, tento bol vždy prezentovaný aj rodičmi odporcu ako jeho príjem pretože rodičia kúpili obom svojim deťom po jednej takejto chaty. Aj keď je oficiálne vlastníctvo chaty vedené na sestru odporcu, nájomca posielal nájomné jemu a odporca užíval príjmy z prenájmu pre vlastnú potrebu. Ani skutočnosť, že účastníci spolu s maloletými deťmi žijú v súčasnosti v spoločnej domácnosti nemohla brániť tomu, aby boli deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky. Tá sa plánuje po rozvode manželstva odsťahovať a ak by práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode neboli vyriešené pri rozvode, musela by osobitným návrhom žiadať takú úpravu. Podľa navrhovateľky súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a jeho rozhodnutie je vecne správne.

Kolízny opatrovník maloletých detí k odvolaniu odporcu písomne uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa. V priebehu konania bol s maloletými deťmi vykonaný pohovor za účelom zistenia ich názoru na budúcu osobnú starostlivosť rodičov a obe deti pri pohovore potvrdili, že „otec sa k mame správal strašne“, o domácnosť sa starala len mama, otec sa im venoval len v rámci záujmových krúžkov. Obe maloleté deti uviedli, že otca majú radi, ale v prípade rozvodu manželstva by chceli zostať v starostlivosti matky, ku ktorej majú silný pozitívny vzťah a veľmi by im chýbala. Podľa maloletej A. by otec nezvládol bežnú starostlivosť o nich a hlavne by obom prekážalo neustále striedanie pobytov u otca a matky. Psychologička opatrovníka vykonala s maloletými deťmi dve konzultácie. V rámci nich maloletá A. vyjadrila túžbu žiť s matkou a maloletý Patrik nechcel vyjadriť svoj názor, nechce byť vtiahnutý do riešenia problémov rodiny ale nevie si predstaviť, že by žil oddelene od sestry. Z týchto dôvodov kolízny opatrovník navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd vec preskúmal podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Občiansky súdny poriadok umožňuje účastníkovi konania podať odvolanie len z dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 205 ods. 2. V danej veci odvolateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa v danú vec prejednal a rozhodol bez jeho prítomnosti na pojednávanií dňa 09.12.2015.

O procesnú vadu v zmysle uvedených zákonných ustanovení spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom ide vtedy ak súd v priebehu konania neumožní účastníkovi realizovať práva priznané mu

Občianskym súdnym poriadkom. Takýmto právom účastníka občianskeho súdneho konania je aj jeho právo na pojednanie veci v jeho prítomnosti.

Ústavou Slovenskej republiky zaručené právo osobnej prítomnosti účastníka na súdnom konaní Občiansky súdny poriadok zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak nie je ustanovené inak, aby na pojednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať /§ 115 ods. 1, 2 O.s.p./. Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije. Súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, môže súd vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihladne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy /§101 ods. 2 O.s.p./. Ustanovenie § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. teda umožňuje konajúcemu súdu aby v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti účastníka. Predpokladom pre takýto postup konajúceho súdu je, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný a súčasne sa na pojednávanie nedostavil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Treba tiež zdôrazniť, že splnenie uvedených predpokladov pre možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka musí súd skúmať veľmi dôsledne, pretože jeho nesprávny postup v tomto smere môže mať za následok porušenie základného práva účastníka vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a to práva na verejné pojednanie veci v jeho prítomnosti. Musí pritom rešpektovať zásadu spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov vyplývajúcich z ustanovenia § 1 O.s.p..

Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015. Predvolanie na toto pojednávanie prevzal právny zástupca odporcu dňa 04.12.2015, piatok. Písomným podaním doručeným do elektronickej podateľne súdu prvého stupňa dňa 07.12.2015 požiadala právny zástupca odporcu o odročenie pojednávania z dôvodu, že dňa 12.10.2015 bol zo strany Okresného súdu Nitra vyzrotený o termíne hlavného pojednávania v trestnej veci sp. zn. 2T/87/2014, ktoré sa má uskutočniť v rovnaký deň, 09.12.2015. Ďalej uviedol, že keďže klient trvá na jeho osobnej účasti na pojednávaní v predmetnej právnej veci žiada o nový termín pojednávania a zároveň ospravedlňuje neúčast' klienta na danom pojednávaní. Na písomnom podaní právny zástupca odporcu uviedol tak telefonické spojenie ako aj emailovú adresu. K podaniu potom doložil poslednú stranu zápisnice z hlavného pojednávania v trestnej veci vednej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/87/2014 zo dňa 12.10.2015, z ktorej vyplýva, že v uvedený deň na záver hlavného pojednávania súd hlavné pojednávanie odročil na deň 09.12.2015. Podľa obsahu zápisnice súdu prvého stupňa o pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 konštatoval, že doručenie predvolania na pojednávanie od právneho zástupcu odporcu nemá ešte vykázané, ale tým, že tento žiadal o odročenie pojednávania má za preukázané, že má vedomosť o termíne pojednávania. Ďalej po prednese právnej zástupkyne navrhovateľky, ktorá trvala na prejednaní veci vyhlásil uznesenie, že pojednávanie vo veci vykoná v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu. Následne vec prejednal, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámeným listinných dôkazov, vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedeným postupom súd prvého stupňa odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, keď predmetnú právnu vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti odporcu bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky § 101 ods. 2 O.s.p. na takýto procesný postup. Odvolaciemu súdu je známe, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, kolízia s iným pojednávaním nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania na žiadosť účastníka konania /pozri napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 68/1998 z 13. januára 1999, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 94/05-1 zo dňa 30. marca 2005/. Uvedené však neplatí absolútne, bez ďalšieho a vždy je potrebné prihliadať na všetky okolnosti danej právnej veci a len so zreteľom na ne hodnotiť procesný postup konajúceho súdu, ktorý kolíziu termínov pojednávania neuznal za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníka konania.

V predmetnej právnej veci súd prvého stupňa doručil predvolanie na pojednávanie dňa 09.12.2015 právnemu zástupcovi odporcu dňa 04.12.2015. Právny zástupca odporcu tak nemal zachovanú lehotu na prípravu na pojednávanie, ktorá je podľa § 115 ods. 2 O.s.p. spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Aj keď je uvedená lehota len poriadková a mohla by byť s

ohľadom na okolnosti konkrétnej veci aj kratšia, v predmetnej právnej veci je potrebné prihliadnúť aj na ďalšiu skutočnosť a to, že právny zástupca odporcu bol už skôr /12.10.2015/ upovedomený o termíne hlavného pojednávania v inej, trestnej veci, ktoré sa malo konať v rovnaký deň /09.12.2015/ a na inom súde a z tohto dôvodu požiadal súd prvého stupňa o odročenie pojednávania v predmetnej právnej veci. Uvedená kolízia termínov pojednávania by nemusela byť dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania, ak by mal právny zástupca dostatok času zabezpečiť na pojednávanie v tejto právnej veci účasť substitučného právneho zástupcu, prípadne advokátskeho koncipienta /ak takéhoto má/. Na uvedené však právny zástupca odporcu dostatok času nemal, keď predvolanie mu bolo doručené v piatok 04.12.2015 a pojednávanie sa malo konať v stredu 09.12.2015. Na zabezpečenie účasti substitučného právneho zástupcu, prípadne advokátskeho koncipienta na uvedenom pojednávani tak mal právny zástupca odporcu len 2 pracovné dni, pričom takýto substitút alebo advokátsky koncipient by rovnako potreboval čas na prípravu na pojednávanie. Odvolací súd je preto toho názoru, že dôvod pre odročenie pojednávania - kolízia s iným termínom pojednávania, ktorý právny zástupca odporcu uviedol súdu prvého stupňa vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania stanoveného na deň 09.12.2015, bol s ohľadom na čas, kedy mu bolo doručené predvolanie na toto pojednávanie, dôležitým dôvodom, pre ktorý mal súd prvého stupňa pojednávanie dňa 09.12.2015 odročiť bez prejednania a rozhodnutia danej právnej veci.

Okrem toho je potrebné podľa odvolacieho súdu prihliadnúť aj na ďalšiu skutočnosť, a to, že v zmysle § 119 ods. 2 písm. c) O.s.p. ak účastník konania v žiadosti o odročenie pojednávania uvedie elektronickú adresu alebo telefón, je povinnosťou súdu oznámiť mu ako jeho návrh na odročenie pojednávania súd posúdil. V predmetnej právnej veci právny zástupca odporcu vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania uviedol tak elektronickú adresu ako aj svoj telefón. Napriek tomu mu súd prvého stupňa neoznámil ako posúdil jeho návrh na odročenie pojednávania a právny zástupca odporcu tak nevedel, že súd prvého stupňa považuje ním uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania za nie dôležitý a vec na nariadenom pojednávani prejedná a prípadne aj rozhodne.

Vzhľadom na uvedené je odvolací súd toho názoru, že ak súd prvého stupňa neakceptoval žiadosť právneho zástupcu odporcu o odročenie pojednávania dňa 09.12.2015 a predmetnú právnu vec na uvedenom pojednávani prejednal a rozhodol bez prítomnosti odporcu, porušil tým odporcove ústavou garantované právo na verejné prerokovanie veci za jeho prítomnosti, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne prejedná a rozhodne vec za prítomnosti odporcu, ak len nebudú splnené zákonné podmienky § 101 ods. 2 O.s.p. na vykonanie pojednávania v neprítomnosti odporcu.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania /§ 224 ods. 3 O. s. p./.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.